Motywowanie dziecka do nauki

Ewa Murawska

Publiczna Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna
w Sokołowie Podlaskim

Przyczyny zniechęcenia do nauki tkwią w :

- SZKOLE
- GRUPIE RÓWIEŚNICZEJ
- RODZINIE
- DZIECKU

Brak motywacji do nauki wynika z braku nawyków do uczenia się lub z doświadczania wielu porażek. Niechęć nie zawsze wynika z lenistwa, złej woli czy dojrzewania. Trudności mogą wynikać z ogólnie niższego poziomu intelektualnego, zaburzeń typu dyslektycznego, wad wzroku, słuchu czy chorób. Źródłem niechęci może też być niezaspokojenie podstawowych potrzeb jak poczucie bezpieczeństwa, potrzeba miłości i przynależności.

Przyczyny tkwiące w RODZINIE

- Konflikty
- Rozpad rodziny
- Niemożność sprostania oczekiwaniom rodziców
- Brak dyscypliny
- Nieuporządkowany tryb życia dziecka
- Brak oparcia w rodzicach
- Chęć zwrócenia na siebie uwagi
- Brak współpracy rodziny ze szkołą

Dziecko w niekorzystnej sytuacji rodzinnej: słuchające awantur rodziców, głodne, niewyspane, bez swojego cichego kąta do pracy nie będzie się chętnie uczyło.

Wreszcie dziecko odczuwające strach z powodu przemocy (fizycznej lub psychicznej) lub alkoholizmu, mające poczucie krzywdy lub odrzucenia też nie będzie w stanie we właściwym stopniu zająć się nauką.

Bardzo duży wpływ na chęć do uczenia się oraz stosunek dzieci do siebie i szkoły mają zachowania i reakcje rodziców, stosowane przez nich kary, nagrody, atmosfera rodzinna, styl wychowania, możliwości umysłowe dziecka, wymagania i stopień samodzielności dzieci.

GRUPA RÓWIEŚNICZA

- Chęć zaimponowania kolegom
- Nieumiejętność przeciwstawienia się
- Negatywistyczne podejście grupy
- Negatywne wzorce w mediach (komputer, Internet)

Dzieci uczą się najlepiej wtedy, gdy zależy im na zdobywaniu wiedzy. Kiedy dziecko otrzymuje dobrą ocenę, jest to równoznaczne z nagrodą . Od rodziców oczekuje się, że też ich to bardzo cieszy. Gdy otrzymuje złą ocenę jest już tym samym ukarane.

Potrzebuje rodziców, którzy potrafią zrozumieć jego smutek, rozczarowanie, zniechęcenie, pomogą mu znaleźć przyczynę kłopotów i wyjście z trudności.

WARUNKI DO NAUKI

- Stałe miejsce
- Stała pora i zasady (ustalone z dzieckiem)
- Cisza i spokój
- Przerwy po około 30-40 minutach
- Brak komputera i telefonu komórkowego na biurku dziecka

JAK MOTYWOWAĆ DZIECKO DO NAUKI

- Kiedy dostanie słaby stopień nie krzyczymy, nie karzemy, ale też nie bagatelizujemy
- Można powiedzieć: „Ta ocena pokazuje, czego nie umiesz i musimy pomyśleć, jak możesz ją poprawić”
- Jeśli dziecko nie wie, jak zabrać się do nauki, trzeba mu pomóc – podzielić materiał na części, wyjaśnić trudniejsze zagadnienia, ale nie robić za dziecko

JAK MOTYWOWAĆ DZIECKO DO NAUKI cd..

- Chwalić za osiągnięcia i za wysiłek oraz wytrwałość – „Widzę, że dużo czasu poświęcasz na naukę”
- Pokazywać, co już osiągnęło: „Zrobiłeś już dwa zadania, zostały tylko dwa”
- Nagrody rzeczowe stosować z umiarem, raczej niech będzie to dobry program edukacyjny, książka bądź wycieczka
- Pokazywać cel nauki (rozwój człowieka, stawanie się mądrzejszym)

JAK ZACHĘCAĆ DO CZYTANIA?

- CZYTAJMY RAZEM.
- KSIĄŻKA MA SWOJE MIEJSCE W DOMU.
- O GUSTACH SIĘ NIE DYSKUTUJE, CZYLI KSIĄZKI, KTÓRE PODOBAŁY SIĘ NAM W MŁODOŚCI, NIE MUSZĄ PODOBAĆ SIĘ MŁODYM, SZANUJMY TO.
- JEŚLI CHCEMY POKAZAĆ, ŻE TO WARTOŚCIOWY SPOSÓB SPĘDZANIA CZASU– CZYTAJMY SAMI, ZAMIAST OGLĄDAĆ TV LUB SIEDZIEĆ PRZY KOMPUTERZE.
- OTWIERAJMY SIĘ NA TECHNIKĘ, E–BOOK TO TEŻ KSIĄŻKA.
- KONTROLUJMY TYTUŁY I TREŚCI.

JAK UCZYĆ DZIECKO NA BŁĘDACH

- Pokazywać, że błędy są naturalne, gdy człowiek się uczy
- Opowiadać o własnych błędach szkolnych, nie udawać, że byliśmy idealni
- Pomóc poprawić
- Nie wyśmiewać się, gdy dziecko się myli

RELACJE RODZIC – DZIECKO

- Akceptacja i miłość do dziecka (nawet jeśli nie przynosi ocen 4,5,6)
- Wsparcie w przypadku porażki (co możemy zrobić, żeby było lepiej)
- Zainteresowanie i zaangażowanie (np. wspólne rozmowy przy stole, spędzanie czasu wolnego, pomoc w lekcjach, rozwijanie zainteresowań)
- Mówienie, że nauka jest ważna, że uczy się dla siebie, żeby być mądrzejszym, a nie dla ocen

RELACJE RODZIC – DZIECKO cd..

- Reagowanie na potrzeby: „Widzę, że jesteś smutny/zmęczony/zniechęcony itp.”
- Wczuwanie się w sytuację dzieci: „Ja też cierpiałem, jak uczyłem się matematyki”
- Pomaganie w odrabianiu lekcji, tłumaczenie, gdy nie rozumie, kontrolowanie, czy zajmuje się tym, co trzeba (wielość bodźców: z komputera, telewizora, telefonu)

CZEGO NIE POWINNI RODZICE

- Grozić: „Jak się nie weźmiesz natychmiast do nauki, to pożałujesz”
- Straszyć: „Jak się nie weźmiesz do nauki, pojedziesz do poradni i do szkoły specjalnej”
- Wyrażać negatywnych opinii o szkole: „Nie musisz się uczyć, ważne żebyś zdał”
- Posiadać wygórowanych oczekiwań, niewspółmiernych do możliwości dzieci
- Mówić: „To proste, jak można tego nie rozumieć”

CZEGO NIE POWINNI RODZICE cd..

- Wyręczać w odrabianiu pracy domowej
- Zwalniać dziecko ze szkoły z byle powodu lub pisać usprawiedliwienia, gdy samo nie poszło do szkoły
- Pozwalać na niekontrolowane korzystanie z telewizji, komputera i Internetu
- Porównywać dziecka z innymi: „Jaś to ma dobre stopnie, nie to, co ty”

Dziękuję za uwagę